

ДИРЕКТИВА РАДИ 2006/117/ЄВРАТОМ

від 20 листопада 2006 року

про нагляд та контроль за перевезеннями радіоактивних відходів та відпрацьованого палива

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського співтовариства з атомної енергії, зокрема його статті 31(2) та 32,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії, складену після отримання висновку групи осіб, призначених Науково-технічним комітетом з числа наукових експертів держав-членів, відповідно до статті 31 Договору та після консультацій з Європейським економічно-соціальним комітетом ⁽¹⁾,

Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту ⁽²⁾,

Оскільки:

(1) На операції, пов'язані з перевезеннями радіоактивних відходів або відпрацьованого палива, поширюється низка вимог відповідно до правових інструментів Співтовариства та міжнародних правових інструментів, зокрема щодо безпечного транспортування радіоактивних матеріалів та умов, на яких радіоактивні відходи або відпрацьоване паливо необхідно захоронювати або зберігати в країні призначення.

(2) Окрім цих вимог, охорона здоров'я працівників та широких верств населення вимагає встановлення обов'язкової та спільної системи надання попередніх дозволів на перевезення радіоактивних відходів або відпрацьованого палива між державами-членами, а також у разі їх ввезення до та вивезення зі Співтовариства.

(3) Як зазначено в Резолюції Ради від 22 травня 2002 року про заснування національних систем для нагляду та контролю за присутністю радіоактивних матеріалів під час вторинного перероблення металевих матеріалів у державах-членах ⁽³⁾, важливо мінімізувати радіологічний ризик, пов'язаний з присутністю радіоактивних матеріалів у металевих матеріалах, призначених для вторинного перероблення.

(4) Директивою Ради 92/3/Євратом від 3 лютого 1992 року про нагляд та контроль за перевезеннями радіоактивних відходів між державами-членами і до Співтовариства та із нього ⁽⁴⁾ на рівні Співтовариства було запроваджено систему жорсткого контролю та надання попереднього дозволу для перевезень радіоактивних відходів, що дозволило досягти позитивних результатів. Проте існує необхідність актуалізувати її з огляду на досвід, для того щоб роз'яснити та додати поняття і визначення, врахувати ситуації, які не було враховано в минулому, спростити поточну процедуру перевезення радіоактивних відходів між державами-членами, а також — гарантувати відповідність іншим положенням Співтовариства та міжнародним положенням, зокрема Об'єднаній конвенції про безпеку поводження з відпрацьованим паливом та про безпеку поводження з радіоактивними відходами (далі Об'єднана Конвенція), до якої Співтовариство долучилося 2 січня 2006 року.

(5) У рамках п'ятого етапу ініціативи SLIM (Спрощене законодавство для внутрішнього ринку) було засновано робочу групу представників держав-членів та користувачів для вирішення низки питань, порушених користувачами Директиви 92/3/Євратом, що виникли в процесі приведення її у відповідність з поточними міжнародними правилами та інструментами.

(6) Установлену в Директиві 92/3/Євратом процедуру на практиці застосовували лише щодо

⁽¹⁾ ОВ С 286, 17.11.2005, с. 34.

⁽²⁾ Висновок, наданий 5 липня 2006 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику)

⁽³⁾ ОВ С 119, 22.05.2002, с. 7.

⁽⁴⁾ ОВ L 35, 12.02.1992, с. 24.

ДИРЕКТИВА РАДИ 2006/117/ЄВРАТОМ**від 20 листопада 2006 року****про нагляд та контроль за перевезеннями радіоактивних відходів та відпрацьованого палива**

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського співтовариства з атомної енергії, зокрема його статті 31(2) та 32,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії, складену після отримання висновку групи осіб, призначених Науково-технічним комітетом з числа наукових експертів держав-членів, відповідно до статті 31 Договору та після консультацій з Європейським економічно-соціальним комітетом ⁽¹⁾,

Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту ⁽²⁾,

Оскільки:

(1) На операції, пов'язані з перевезеннями радіоактивних відходів або відпрацьованого палива, поширюється низка вимог відповідно до правових інструментів Співтовариства та міжнародних правових інструментів, зокрема щодо безпечного транспортування радіоактивних матеріалів та умов, на яких радіоактивні відходи або відпрацьоване паливо необхідно захоронювати або зберігати в країні призначення.

(2) Окрім цих вимог, охорона здоров'я працівників та широких верств населення вимагає встановлення обов'язкової та спільної системи надання попередніх дозволів на перевезення радіоактивних відходів або відпрацьованого палива між державами-членами, а також у разі їх ввезення до та вивезення зі Співтовариства.

(3) Як зазначено в Резолюції Ради від 22 травня 2002 року про заснування національних систем для нагляду та контролю за присутністю радіоактивних матеріалів під час вторинного перероблення металевих матеріалів у державах-членах ⁽³⁾, важливо мінімізувати радіологічний ризик, пов'язаний з присутністю радіоактивних матеріалів у металевих матеріалах, призначених для вторинного перероблення.

(4) Директивою Ради 92/3/Євратом від 3 лютого 1992 року про нагляд та контроль за перевезеннями радіоактивних відходів між державами-членами і до Співтовариства та із нього ⁽⁴⁾ на рівні Співтовариства було запроваджено систему жорсткого контролю та надання попереднього дозволу для перевезень радіоактивних відходів, що дозволило досягти позитивних результатів. Проте існує необхідність актуалізувати її з огляду на досвід, для того щоб роз'яснити та додати поняття і визначення, врахувати ситуації, які не було враховано в минулому, спростити поточну процедуру перевезення радіоактивних відходів між державами-членами, а також — гарантувати відповідність іншим положенням Співтовариства та міжнародним положенням, зокрема Об'єднаній конвенції про безпеку поводження з відпрацьованим паливом та про безпеку поводження з радіоактивними відходами (далі Об'єднана Конвенція), до якої Співтовариство долучилося 2 січня 2006 року.

(5) У рамках п'ятого етапу ініціативи SLIM (Спрощене законодавство для внутрішнього ринку) було засновано робочу групу представників держав-членів та користувачів для вирішення низки питань, порушених користувачами Директиви 92/3/Євратом, що виникли в процесі приведення її у відповідність з поточними міжнародними правилами та інструментами.

(6) Установлену в Директиві 92/3/Євратом процедуру на практиці застосовували лише щодо перевезень відпрацьованого палива, що не передбачають його подальшого використання, і, таким чином, для цілей зазначеної Директиви його необхідно вважати «радіоактивними відходами». З радіологічної точки зору, незастосування такої процедури нагляду та контролю до відпрацьованого палива у разі його призначення для повторного перероблення є необґрунтованим. Тому доцільно, щоб

⁽¹⁾ ОВ С 286, 17.11.2005, с. 34.

⁽²⁾ Висновок, наданий 5 липня 2006 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику)

⁽³⁾ ОВ С 119, 22.05.2002, с. 7.

⁽⁴⁾ ОВ L 35, 12.02.1992, с. 24.

дія цієї Директиви поширювалася на всі перевезення відпрацьованого палива, незалежно від того, чи призначене воно для захоронення, чи для повторного перероблення.

(7) За кожною державою-членом необхідно залишити повну відповідальність за вибір своєї власної політики поводження з ядерними відходами та відпрацьованим паливом в межах своєї юрисдикції; деякі обирають повторне перероблення відпрацьованого палива, інші планують остаточне захоронення відпрацьованого палива без жодного іншого передбаченого використання. Ця Директива, відповідно, не повинна обмежувати право держав-членів експортувати своє відпрацьоване паливо для повторного перероблення, і жодне положення цієї Директиви не означає, що держава-член призначення зобов'язана приймати відправлені радіоактивні відходи та відпрацьоване паливо на остаточне оброблення або захоронення, за винятком випадків зворотного відправлення. У разі будь-якої відмови від таких відправлень необхідно надати обґрунтування на основі критеріїв, встановлених у цій Директиві.

(8) Спрощення існуючої процедури не повинне перешкоджати наявним правам держав-членів заперечувати проти перевезення радіоактивних відходів, що вимагає їхньої згоди, або встановлювати умови щодо цього. Заперечення не повинні бути довільними, їх необхідно обґрунтувати на підставі відповідного національного або міжнародного законодавства, або законодавства Співтовариства. Ця Директива не обмежує права та обов'язки відповідно до міжнародного законодавства, зокрема у реалізації прав і свобод водних або повітряних суден щодо морської, річкової та повітряної навігації, як це передбачено відповідним міжнародним законодавством.

(9) Можливість для держави-члена призначення або транзитної держави-члена відмовитись від автоматичної процедури надання згоди на перевезення накладає безпідставний адміністративний тягар і є джерелом виникнення непевності. Обов'язкове підтвердження отриманої заявки органами країн призначення або транзитних країн, а також подовження періоду надання згоди повинно з високим рівнем певності передбачати мовчазне погодження.

(10) «Дозволи» на перевезення у значенні цієї Директиви не замінюють будь-які спеціальні національні вимоги до перевезень, якими є, наприклад, транспортні ліцензії.

(11) У цілях охорони здоров'я людини та довкілля від загроз, що їх становлять радіоактивні відходи, необхідно враховувати ризики, що існують поза межами Співтовариства. У випадку спрямування радіоактивних відходів та відпрацьованого палива за межі Співтовариства необхідно не лише поінформувати третю країну призначення про перевезення, але також отримати її дозвіл на це.

(12) Компетентні органи держави-члена призначення повинні співпрацювати та взаємодіяти з іншими залученими компетентними органами для уникнення безпідставних затримок та забезпечувати налагоджене функціонування процедури отримання згоди, встановленої цією Директивою.

(13) Вимога про вжиття, за необхідності, відповідальною за перевезення особою коригувальних заходів з безпеки у випадку незавершених перевезень, не повинна створювати перешкоди для застосування механізмів, встановлених державами-членами на національному рівні.

(14) Вимога про покладення на володільця витрат, що виникають у разі незавершеного перевезення, не повинна створювати перешкоди для застосування механізмів, встановлених державами-членами на національному рівні, або будь-яких інших договірних домовленостей, укладених між володільцем та будь-якою іншою особою, задіяною у перевезенні.

(15) У той час як захоронення радіоактивних відходів необхідно здійснювати, з урахуванням ступеня сумісності такої необхідності з принципами безпечного поводження з такими матеріалами, в державі їх утворення, визнається, що держави-члени повинні прагнути укладення взаємних угод, щоб забезпечити безпечне та ефективне поводження з радіоактивними відходами або відпрацьованим паливом, виробленими у державах-членах з невеликим обсягом їх утворення, в яких створення відповідних об'єктів з точки зору радіології є невиправданим.

(16) Якщо угоду між одержувачем у третій країні та володільцем у третій країні укладено відповідно до статті 27 Об'єднаної Конвенції, таку саму угоду можна використовувати для цілі цієї Директиви.

(17) Для цілей цієї Директиви та з огляду на досвід минулого доцільно адаптувати існуючий стандартний документ. Для цілей ясності необхідно встановити зобов'язання ввести в дію новий стандартний документ до дати транспозиції цієї Директиви. Однак, у разі недотримання цього кінцевого терміну, у перехідних положеннях необхідно передбачити можливість використання існуючого стандартного документа. Більш того, чіткі правила щодо використання мов повинні забезпечувати правову визначеність та запобігати виникненню безпідставних затримок.

(18) Періодична звітність держав-членів Комісії та Комісії Європейському Парламенту, Раді та

Європейському економічно-соціальному комітету повинна містити практичний аналіз дозволів, наданих на рівні всього Співтовариства, з визначенням можливих труднощів, з якими держави-члени стикаються на практиці, та застосованих шляхів їх подолання.

(19) Директива Ради 96/29/Євратом від 13 травня 1996 року про базові стандарти безпеки для охорони здоров'я працівників та широких верств населення від загроз, що виникають внаслідок іонізуючого випромінювання⁽⁵⁾, застосовується, *з-поміж іншого*, щодо перевезення, ввезення до та вивезення зі Співтовариства радіоактивних речовин та передбачає звітно-дозвільну систему щодо практик, пов'язаних з іонізуючим випромінюванням. Відповідно, зазначені положення стосуються сфери застосування, на яку поширюється дія цієї Директиви.

(20) З огляду на викладене вище необхідно, щоб внести ясність, скасувати та замінити Директиву 92/3/Євратом. Ця Директива не обмежує зобов'язання держав-членів щодо кінцевих термінів транспозиції в національне законодавство та застосування скасованої Директиви.

(21) Відповідно до параграфу 34 Міжінституційної угоди про вдосконалення законотворчої діяльності⁽⁶⁾ держав-членів закликають розробляти, для власних інтересів та в інтересах Співтовариства, свої власні таблиці, що будуть, наскільки це можливо, відображати кореляцію між цією Директивою та транспозиційними інструментами, та забезпечити до них публічний доступ,

УХВАЛИЛА ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

ГЛАВА 1

ПОПЕРЕДНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Предмет та сфера застосування

1. Ця Директива встановлює систему Співтовариства з нагляду і контролю за транскордонними перевезеннями радіоактивних відходів та відпрацьованого палива, щоб гарантувати належний рівень захисту населення.
2. Ця Директива застосовується до транскордонних перевезень радіоактивних відходів або відпрацьованого палива в усіх випадках, коли:
  - (a) країна походження або країна призначення, або будь-яка транзитна країна є державою-членом Співтовариства; та
  - (b) обсяг та концентрація перевезень перевищують рівні, встановлені в пунктах (a) та (b) статті 3(2) Директиви 96/29/Євратом.
3. Ця Директива не застосовується до перевезень вилучених з використання джерел постачальнику або виробнику радіоактивних джерел або на визнану установку.
4. Ця Директива не застосовується до перевезень радіоактивних матеріалів, виокремлених шляхом повторного перероблення для подальшого використання.
5. Ця Директива не застосовується до транскордонних перевезень, що містять лише природний радіоактивний матеріал, який не утворюється внаслідок практик.
6. Ця Директива не обмежує права та обов'язки за міжнародним законодавством.

Стаття 2

Зворотні відправлення, пов'язані з операціями перероблення та повторного перероблення

Ця Директива не впливає на право держави-члена або підприємства у державі-члені, до яких:

- (a) радіоактивні відходи відправляють на перероблення; або
- (b) планують відправити інший матеріал з метою виокремлення радіоактивних відходів,

повернути радіоактивні відходи після оброблення до країни їхнього походження. Також вона не повинна впливати на право держави-члена або підприємства у такій державі-члені, до якої заплановано відправити відпрацьоване паливо для повторного перероблення, повернути виокремлені в результаті

⁽⁵⁾ ОВ L 159, 29.06.1996, с. 1.

⁽⁶⁾ ОВ С 321, 31.12.2003, с. 1.

операції повторного перероблення радіоактивні відходи до країни їхнього походження.

Стаття 3

Транскордонні перевезення відпрацьованого палива на повторне перероблення

Без обмеження компетенції кожної держави-члена визначати свою власну політику циклу відпрацьованого палива, ця Директива не повинна впливати на право держави-члена експортувати відпрацьоване паливо для повторного перероблення, враховуючи принципи спільного ядерного ринку, зокрема вільного руху товарів. Нагляд та контроль за такими перевезеннями та експортом необхідно здійснювати згідно з процедурою, встановленою в цій Директиві.

Стаття 4

Зворотне відправлення, пов'язане з перевезеннями без дозволів та незадекларованими радіоактивними відходами

Ця Директива не впливає на право держави-члена безпечно повернути до країни походження:

- (a) відправлені радіоактивні відходи та відпрацьоване паливо, на які поширюється сфера застосування цієї Директиви, але на які не було надано належних дозволів відповідно до цієї Директиви; та
- (b) радіоактивно забруднені відходи або матеріали, що містять радіоактивне джерело, якщо країна походження не задекларувала цей матеріал як радіоактивні відходи.

Стаття 5

Терміни та означення

Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:

1. «радіоактивні відходи» означає радіоактивний матеріал у газоподібному, рідкому або твердому стані, для якого країни походження та призначення, або юридична чи фізична особа, рішення якої визнають ці країни, не передбачають жодного подальшого використання, і який орган регулювання контролює як радіоактивні відходи в межах законодавчих і регулятивних рамок країн походження та призначення;
2. «відпрацьоване паливо» означає ядерне паливо, опромінене в активній зоні реактора та остаточно з неї вилучене; відпрацьоване паливо можна або розглядати як корисний ресурс, що придатний для повторного перероблення, або віднести до призначених на остаточне захоронення без будь-якого подальшого використання і вважати радіоактивними відходами;
3. «повторне перероблення» означає процес або операцію, спрямовані на вилучення радіоактивних ізотопів з відпрацьованого палива для подальшого використання;
4. «перевезення» означає сукупність операцій, пов'язаних з переміщенням радіоактивних відходів або відпрацьованого палива з країни або держави-члена походження до країни або держави-члена призначення;
5. «перевезення в межах Співтовариства» означає здійснення перевезення, якщо країна походження та країна призначення є державами-членами;
6. «перевезення поза межами Співтовариства» означає здійснення перевезення, якщо країна походження та/або країна призначення є третіми країнами;
7. «захоронення» означає розміщення відпрацьованого палива або радіоактивних відходів в об'єкті з дозволом, що не передбачає їх вилучення;
8. «зберігання» означає утримання відпрацьованого палива або радіоактивних відходів в об'єкті, що забезпечує їх ізоляцію, з наміром їх подальшого вилучення.
9. «володілець» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, яка, доки не здійснено перевезення радіоактивних відходів або відпрацьованого палива, є відповідальною в межах застосовного національного законодавства за такі матеріали та планує здійснювати перевезення одержувачу;
10. «одержувач» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, якій відправляють радіоактивні відходи або відпрацьоване паливо;
11. «країна або держава-член походження» та «країна або держава-член призначення» відповідно

означають країну або державу-члена, з якої планується розпочати або вже розпочато перевезення, та країну або державу-члена, до якої заплановано або відбувається перевезення;

12. «транзитна країна або держава-член» означає країну або державу-члена, окрім країни або держави-члена походження чи країни або держави-члена призначення, через територію якої заплановано або відбувається перевезення;

13. «компетентні органи» означає будь-який орган, що відповідно до законодавчих або нормативно-правових актів країн походження, транзиту або призначення, уповноважений впроваджувати систему нагляду та контролю за перевезеннями радіоактивних відходів або відпрацьованого палива;

14. «закрите джерело» відповідає означенню, встановленому Директивою 96/29/Євратом, та має капсулу, у застосовних випадках, що як невід'ємна частина джерела містить радіоактивний матеріал всередині себе;

15. «вилучене з використання джерело» означає закрите джерело, що більше не використовується або більше не призначене для використання у практиці, на яку було надано дозвіл;

16. «визнана установка» означає об'єкт, розташований на території країни, щодо якого компетентними органами такої країни відповідно до національного законодавства надано дозвіл на довготривале зберігання або захоронення закритих джерел, або установку, що має належний дозвіл відповідно до національного законодавства на тимчасове зберігання закритих джерел;

17. «належним чином заповнена заявка» означає стандартний документ, що відповідає всім вимогам, як встановлено згідно зі статтею 17.

ГЛАВА 2

ПЕРЕВЕЗЕННЯ В МЕЖАХ СПІВТОВАРИСТВА

Стаття 6

Заявка на дозвіл для перевезення

1. Володілець, який планує здійснити в межах Співтовариства перевезення радіоактивних відходів або відпрацьованого палива чи організувати здійснення такого перевезення, подає до компетентних органів держав-члена походження належним чином заповнену заявку на дозвіл.

2. Більше ніж на одне перевезення надсилати заявку дозволено за умови, що:

(а) радіоактивні відходи або відпрацьоване паливо, якого вона стосуються, мають однакові фізичні, хімічні та радіоактивні характеристики; та

(б) перевезення здійснюватимуться від одного й того ж володільця до одного й того ж одержувача з залученням одних і тих самих компетентних органів, та

(с) якщо перевезення передбачає транзит через треті країни, такий транзит відбуватиметься через один і той самий прикордонний пункт на в'їзді та/або виїзді зі Співтовариства та через один і той самий прикордонний пункт (пункти) відповідної третьої країни або країн, окрім випадків, коли між відповідними компетентними органами погоджено інакше.

Стаття 7

Передання заявки компетентним органам

1. Компетентні органи держави-члена походження надсилають належним чином заповнену заявку, зазначену в статті 6, на погодження компетентним органам держави-члена призначення та державам-членам транзиту, якщо такі є.

2. Компетентні органи залучених держав-членів вживають необхідних заходів, щоб забезпечити опрацювання всієї інформації щодо перевезень, на які поширюється ця Директива, з належним ступенем обачності та належним ступенем захисту проти будь-якого зловживання.

Стаття 8

Підтвердження отримання та запит інформації

1. Протягом 20 днів з дати отримання заявки компетентні органи держави-члена призначення та транзиту перевіряють правильність заповнення заявки, в розумінні статті 5(17).

2. У разі правильного заповнення заявки компетентні органи держави-члена призначення надсилають до компетентних органів держави-члена походження підтвердження отримання з копією, адресованою іншим відповідним компетентним органам, протягом періоду, що не перевищує десять днів після спливу 20-денного періоду, встановленого в параграфі 1.

3. Якщо будь-який компетентний орган відповідних держав-членів вважає, що заявку заповнено неналежним чином, він надсилає компетентним органам держави-члена походження запит на отримання необхідної інформації та інформує інші компетентні органи про такий запит. Цей запит необхідно оформити до закінчення періоду, встановленого в параграфі 1.

Компетентні органи держави-члена походження передають необхідну інформацію відповідним компетентним органам.

Не пізніше ніж через 10 днів після дати отримання необхідної інформації та не раніше спливу 20-денного періоду, встановленого в параграфі 1, компетентні органи держави-члена призначення надсилають до компетентних органів держави-члена походження довідку про надходження з копіями іншим відповідним компетентним органам.

4. Часові рамки видання довідки про надходження, встановлені в параграфах 1–3, можуть бути скорочені, якщо компетентні органи країн призначення та транзиту вважають, що заявку заповнено належним чином.

Стаття 9

Згода та відмова

1. Не пізніше ніж через два місяці з дати підтвердження передачі компетентні органи всіх відповідних держав-членів повинні повідомити компетентні органи держави-члена походження про свою згоду або про умови, які вони вважають необхідними для надання ними згоди, або про свою відмову у наданні згоди.

Однак, компетентні органи держави-члена призначення або будь-якої транзитної держави-члена мають право надати запит на подовження періоду, що становить не більше одного місяця, додатково до періоду, вказаного в першому підпараграфі, для повідомлення своєї позиції.

2. Відсутність відповіді від компетентних органів держави-члена призначення та/або передбаченої держави-члена транзиту після спливу періодів, встановлених у параграфі 1, означає факт надання такими країнами своєї згоди на відповідне перевезення.

3. Держави-члени повинні навести підстави будь-якої відмови у наданні згоди або умов надання ними згоди, які базуються:

(а) для держав-членів транзиту, на відповідному національному, міжнародному законодавстві або законодавстві Співтовариства, застосовному щодо транспортування радіоактивних матеріалів;

(б) для держав-членів призначення, на відповідному законодавстві, застосовному щодо поводження з радіоактивними відходами або відпрацьованим паливом, або відповідному національному, міжнародному законодавстві або законодавстві Співтовариства, застосовному до транспортування радіоактивних матеріалів.

Ступінь обов'язковості будь-яких умов, встановлених компетентними органами держав-членів, незалежно від того, чи є вони країною транзиту, чи країною призначення, не повинен перевищувати ступінь обов'язковості умов, встановлених для подібних перевезень у межах таких держав-членів.

4. Держава-член або держави-члени, які надали згоду на транзит для певного перевезення, не мають права відмовляти в наданні згоди на зворотне відправлення у таких випадках:

(а) коли первинна згода стосувалася матеріалу, відправленого на оброблення або повторне перероблення, якщо зворотне відправлення стосується радіоактивних відходів або інших продуктів, еквівалентних оригінальному матеріалу після оброблення або повторного перероблення, і за умов дотримання всіх відповідних законодавчих актів;

(б) відповідно до обставин, описаних у статті 12, якщо зворотне відправлення відбувається за таких самих умов і з такими самими специфікаціями.

5. Комісії необхідно надавати звіти про факти безпідставних затримок та/або відсутність співпраці з боку компетентних органів іншої держави-члена.

Стаття 10

Дозвіл на перевезення

1. Якщо всі погодження, необхідні для перевезення, надано, компетентні органи держави-члена походження мають право надати володільцю дозвіл на здійснення перевезення та повинні поінформувати компетентні органи держави-члена призначення і будь-яку державу-члена або третю країну транзиту відповідним чином.
2. Дозвіл, зазначений у параграфі 1, в жодному разі не повинен впливати на відповідальність володільця, перевізників, власника, одержувача або будь-якої іншої фізичної чи юридичної особи, які беруть участь у перевезенні.
3. Один дозвіл може поширюватися більш ніж на одне перевезення, якщо виконано умови, встановлені в статті 6(2).
4. Строк дії будь-якого дозволу повинен не перевищувати трирічний період.

За встановлення цього строку дії держави-члени повинні врахувати всі умови, визначені в погодженні, наданому державами-членами призначення або транзиту.

Стаття 11

Підтвердження отримання

1. Протягом 15 днів з моменту отримання одержувач повинен надіслати компетентним органам держави-члена призначення підтвердження отримання щодо кожного перевезення.
2. Компетентні органи держави-члена призначення повинні направити примірник підтвердження отримання державі-члену походження та будь-якій транзитній державі-члену або транзитній третій країні.
3. Компетентні органи держави-члена походження повинні направити примірник підтвердження отримання первинному володільцю.

Стаття 12

Незавершене перевезення

1. Держава-член призначення, походження або транзиту має право на рішення про неможливість завершити перевезення, якщо умови для перевезення більше не виконують відповідно до цієї Директиви, або ж вони не відповідають дозволам чи погодженням, виданим на підставі цієї Директиви. Така держава-член повинна негайно повідомити про це рішення компетентні органи інших держав-членів, які беруть участь у перевезенні.
2. Якщо перевезення неможливо завершити або якщо не дотримано умов перевезення відповідно до цієї Директиви, компетентні органи держави-члена походження повинні забезпечити повернення володільцю відповідних радіоактивних відходів або відпрацьованого палива, якщо неможливо виробити альтернативний безпечний механізм. Ці компетентні органи повинні забезпечувати вжиття відповідальною за перевезення особою коригувальних заходів з безпеки, за необхідності.
3. Витрати, що виникають, коли перевезення немає можливості завершити, несе володілець.

ГЛАВА 3

ПЕРЕВЕЗЕННЯ ПОЗА МЕЖАМИ СПІВТОВАРИСТВА

Стаття 13

Ввезення у Співтовариство

1. Якщо радіоактивні відходи або відпрацьоване паливо, на які поширюється сфера застосування цієї Директиви, ввозять до Співтовариства з третьої країни, а країною призначення є держава-член, одержувач повинен подати до компетентних органів такої держави-члена заявку на отримання дозволу. Більше ніж на одне перевезення надсилати заявку дозволено на умовах, викладених у статті 6(2).

Заявка повинна містити доказ укладення одержувачем угоди з володільцем, заснованим у третій країні, затвердженої компетентними органами такої третьої країни, що зобов'язує такого володільця прийняти радіоактивні відходи або відпрацьоване паливо назад у випадку неможливості завершити перевезення відповідно до цієї Директиви, як передбачено в параграфі 5 цієї статті.

2. Компетентні органи держави-члена призначення повинні надіслати компетентним органам держав-членів транзиту, якщо такі є, заявку, зазначену в параграфі 1, на отримання їхньої згоди.

Застосовуються статті 8 та 9.

3. Якщо всі погодження, необхідні для перевезення, надано, компетентні органи держави-члена призначення мають право надати одержувачу дозвіл на здійснення перевезення та повинні поінформувати всі компетентні органи держави-члена або третьої країни походження або транзиту відповідним чином.

Застосовується стаття 10(2)–(4).

4. Протягом 15 днів з моменту отримання вантажу одержувач повинен надіслати компетентним органам держави-члена призначення підтвердження отримання кожного вантажу. Компетентні органи держави-члена призначення повинні направити копії довідки країни походження або будь-якій державі-члену чи країні транзиту.

5. Держава-член призначення або будь-яка транзитна держава-член має право на рішення про неможливість завершити перевезення, якщо умови для перевезення більше не виконують відповідно до цієї Директиви, або ж вони не відповідають дозволам чи погодженням, виданим на підставі цієї Директиви. Така держава-член повинна негайно повідомити про це рішення компетентні органи країни походження.

6. Витрати, що виникають, коли перевезення неможливо завершити, несе одержувач.

Стаття 14

Транзит через територію Співтовариства

1. Якщо радіоактивні відходи або відпрацьоване паливо ввозять до Співтовариства з третьої країни, а країною призначення не є держава-член, фізична або юридична особа, яка відповідає за управління перевезенням в межах держави-члена, митниця якої першою пропускає радіоактивні відходи або відпрацьоване паливо на територію Співтовариства (перша держава-член транзиту), повинна подати до компетентних органів такої держави-члена заявку на отримання дозволу. Більше ніж на одне перевезення надсилати заявку дозволено на умовах, викладених у статті 6(2).

Заявка повинна містити доказ, що одержувач, заснований у третій країні, уклав угоду з володільцем, заснованим у третій країні, що її визнають компетентні органи такої третьої країни, що зобов'язує такого володільця прийняти радіоактивні відходи або відпрацьоване паливо назад у випадку неможливості завершити перевезення відповідно до цієї Директиви, як передбачено в параграфі 5 цієї статті.

2. Компетентні органи першої транзитної держави-члена повинні надіслати заявку, зазначену в параграфі 1, на погодження компетентним органам інших транзитних держав-членів, якщо такі є.

Застосовуються статті 8 та 9.

3. Якщо всі погодження, необхідні для перевезення, надано, компетентні органи першої транзитної держави-члена мають право надати відповідальній особі,

зазначеній у параграфі 1, дозвіл здійснювати перевезення та повинні поінформувати компетентні органи всіх держав-членів або третьої країни транзиту або походження відповідним чином.

Застосовується стаття 10(2)–(4).

4. Відповідальна особа, зазначена в параграфі 1, повинна повідомити компетентні органи першої держави-члена транзиту про те, що радіоактивні відходи або відпрацьоване паливо доставлено в пункт призначення у третій країні, протягом 15 днів з дати надходження та вказати останній митний пост у Співтоваристві, через який пройшов відправлений вантаж.

Повідомлення підкріплюють декларацією або сертифікатом від імені одержувача, що підтверджує доставлення радіоактивних відходів або відпрацьованого палива в належний пункт призначення із зазначенням митного поста на в'їзді до третьої країни.

5. Транзитна держава-член має право на рішення про неможливість завершити перевезення, якщо умови для перевезення більше не виконують відповідно до цієї Директиви, або ж вони не відповідають дозволам чи погодженням, виданим на підставі цієї Директиви. Така держава-член повинна негайно повідомити про це рішення компетентні органи країни походження. Витрати, що виникають, коли перевезення неможливо завершити, несе відповідальна особа, зазначена в параграфі 1.

Стаття 15

Вивезення зі Співтовариства

1. Якщо радіоактивні відходи або відпрацьоване паливо експортують зі Співтовариства до третьої країни, володілець повинен подати до компетентних органів держави-члена походження заявку на отримання дозволу. Більше ніж на одне перевезення надсилати заявку дозволено на умовах, викладених у статті 6(2).

2. Компетентні органи держави-члена походження повинні:

- (a) повідомляти компетентні органи країни призначення про заплановане перевезення та звертатися до них із запитом на отримання їхньої згоди; та
- (b) надсилати до компетентних органів транзитних держав-членів, якщо такі є, заявку на отримання їхньої згоди, зазначену в параграфі 1.

Застосовується стаття 8.

3. Якщо всі погодження, необхідні для перевезення, надано, компетентні органи держави-члена походження мають право надати володільцю дозвіл на здійснення перевезення та повинні поінформувати компетентні органи третьої країни призначення і будь-яку державу-члена або третю країну транзиту відповідним чином.

Застосовується стаття 10(2)–(4).

4. Володілець повинен повідомити компетентні органи держави-члена походження про доставлення радіоактивних відходів або відпрацьованого палива в пункт призначення у третій країні протягом 15 днів з дати прибуття та вказати останній митний пост у Співтоваристві, через який пройшов вантаж.

Повідомлення підкріплюють декларацією або сертифікатом від імені одержувача, що підтверджує доставлення радіоактивних відходів або відпрацьованого палива в належний пункт призначення із зазначенням митного поста на в'їзді до третьої країни.

5. Держава-член походження або будь-яка транзитна держава-член має право на рішення про неможливість завершити перевезення, якщо умови для перевезення більше не виконують відповідно до цієї Директиви, або ж вони не відповідають дозволам чи погодженням, виданим на підставі цієї Директиви. Така транзитна держава-член повинна негайно повідомити про це рішення компетентні органи держави-члена походження.

Застосовується стаття 12(2)–(3).

Стаття 16

Заборонений експорт

1. Компетентні органи держав-членів не мають права надавати дозвіл на перевезення:

- (a) за напрямками, розташованими на південь від 60° південної широти; або
- (b) до держави, що є стороною Угоди про партнерство між членами Групи держав Африки, Карибського басейну та Тихоокеанського регіону з однієї сторони та Європейським Співтовариством і його державами-членами — з іншої, (Котонуська угода АКТ-ЄС), що не є державою-членом, без обмеження статті 2, або
- (c) до третьої країни, що не має, на думку компетентних органів держави-члена походження, відповідно до критеріїв, вказаних у параграфі 2 цієї статті, адміністративної та технічної спроможності і структури регулювання для безпечного поводження з радіоактивними відходами або відпрацьованим паливом, як заявлено у Об'єднаній Конвенції. Під час вироблення висновку з цього питання держави-члени повинні належним чином врахувати будь-яку значущу інформацію, отриману від інших держав-членів. При цьому, держави-члени повинні інформувати Комісію та Дорадчий комітет, як встановлено у статті 21, на щорічній основі.

2. Комісія за процедурою, встановленою у статті 21, встановлює критерії, належним чином враховуючи, *з-поміж іншого*, відповідні стандарти безпеки Міжнародного агентства з атомної енергії (МАГАТЕ), сприяючи оцінюванню державами-членами ступеня дотримання експортних вимог.

ГЛАВА 4 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 17

Використання стандартного документа

1. Для всіх перевезень в межах сфери застосування цієї Директиви повинен використовуватись стандартний документ.
2. Комісія за процедурою, встановленою у статті 21, встановлює стандартний документ, який містить список мінімальних вимог належним чином заповненої заявки, оформлений як додаток.
Стандартний документ та його додатки публікують в *Офіційному віснику Європейського Союзу* і надають доступ до нього в електронній формі не пізніше 25 грудня 2008 року. За необхідності його оновлюють відповідно до цієї ж процедури.
3. Заявка на отримання дозволу повинна бути оформлена, а будь-яка додаткова документація та інформація, зазначена в статтях 10, 13, 14 та 15 — надана, мовою, прийнятною для компетентних органів держави-члена, в які подають заявку на отримання дозволу відповідно до цієї Директиви.
Володілець повинен надати, на запит компетентних органів країни призначення або транзиту, завірений переклад прийнятною для них мовою.
4. До стандартного документа повинні бути долучені будь-які додаткові вимоги для надання дозволу на перевезення.
5. Без обмеження будь-яких інших супровідних документів, необхідних згідно з іншими відповідними правовими положеннями, кожне перевезення, на яке поширюється сфера застосування цієї Директиви, повинно супроводжуватись заповненим стандартним документом, що засвідчує належне виконання дозвільної процедури, в тому числі у випадках, коли дозвіл стосується декількох перевезень, зазначених в одному документі.
6. Необхідно надати доступ до цих документів компетентним органам країни походження та призначення і будь-якої транзитної країни.

Стаття 18

Компетентні органи

1. Держави-члени надають Комісії не пізніше 25 грудня 2008 року найменування та адреси компетентних органів і всю необхідну інформацію для швидкого зв'язку з такими органами.
2. Держави-члени регулярно надсилають Комісії будь-які зміни до таких даних.

Стаття 19

Передання

1. Комісія за процедурою, встановленою у статті 21, встановлює рекомендації для безпечної та дієвої системи передання документів та інформації, що стосуються цієї Директиви.
2. Комісія встановлює та підтримує електронну комунікаційну платформу для розміщення:
  - (а) найменувань та адрес компетентних органів кожної держави-члена;
  - (б) мов, прийнятних для компетентних органів кожної держави-члена; та
  - (с) всіх загальних положень і додаткових вимог, за наявності, необхідних компетентним органам кожної держави-члена для надання дозволу на перевезення.

Стаття 20

Регулярні звіти

1. До 25 грудня 2011 року і кожні три роки після цього держави-члени надсилають Комісії звіти про імплементацію цієї Директиви.
2. На основі цих звітів Комісія за процедурою, встановленою у статті 21, формує зведений звіт для Європейського Парламенту, Ради та Європейського економічно-соціального комітету, приділяючи особливу увагу імплементації статті 4.

Стаття 21

Дорадчий комітет

1. У виконанні завдань, встановлених у статтях 16(2), 17(2), 19(1) та статті 20(2), Комісії допомагає комітет дорадчого характеру у складі представників держав-членів під головуванням представника Комісії (далі — Комітет).
2. Представник Комісії надає Комітету план заходів, яких необхідно вжити. Комітет надає свій висновок щодо плану в межах часових рамок, що голова уповноважений встановлювати залежно від нагальності справи, за необхідності шляхом голосування.
3. Висновок вносять у протокол. Кожна держава-член має право вимагати задокументувати свій висновок у протоколі.
4. Комісія враховує висновок, наданий Комітетом. Вона інформує Комітет про спосіб врахування його висновку.

Стаття 22

Транспозиція

1. Держави-члени повинні ввести в дію закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання вимог цієї Директиви, до 25 грудня 2008 року. Вони негайно інформують про це Комісію.

Якщо держави-члени ухвалюють такі положення, останні повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням під час їх офіційного опублікування. Методи здійснення такого покликання визначають держави-члени.

2. Держави-члени передають Комісії текст основних положень національного законодавства, які вони ухвалюють в сфері регулювання цієї Директиви.

Стаття 23

Скасування

1. Скасувати Директиву 92/3/Євратом з 25 грудня 2008 року без обмеження зобов'язань держав-членів щодо часових рамок для транспозиції в національне законодавство та застосування згаданої Директиви.
2. Покликання на скасовану Директиву необхідно тлумачити як покликання на цю Директиву і читати відповідно до кореляційної таблиці, наведеної у додатку.

Стаття 24

Перехідні положення

1. Якщо заявку на надання дозволу належним чином схвалено компетентними органами країни походження або подано їм до 25 грудня 2008 року, Директиву 92/3/Євратом необхідно застосовувати до всіх перевезень, на які поширюється цей дозвіл.
2. Під час ухвалення рішення щодо заявок на надання дозволу, поданих до 25 грудня 2008 року, більше ніж на одне перевезення радіоактивних відходів або відпрацьованого палива до третьої країни призначення, держава-член походження повинна врахувати всі відповідні обставини, зокрема:
  - (а) запланований календарний графік здійснення всіх перевезень, на які поширюється така заявка;
  - (б) обґрунтування для включення всіх перевезень у єдину заявку;
  - (в) доцільність надання дозволу на кількість перевезень, меншу за охоплену заявкою.
3. Допоки стандартний документ, передбачений у статті 17 цієї Директиви, не стане доступним, для цілей цієї Директиви *mutatis mutandis* використовують стандартний документ, встановлений Рішенням Комісії 93/552/Євратом ⁽⁷⁾.

Стаття 25

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності на 20-й день після її публікації в *Офіційному віснику Європейського*

⁽⁷⁾ Рішення Комісії 93/552/Євратом від 1 жовтня 1993 року про встановлення стандартного документа для нагляду та контролю за перевезеннями радіоактивних відходів, вказаних в Директиві Ради 92/3/Євратом (ОВ L 268, 29.10.1993, с. 83).

Союзу.

Стаття 26

Цю Директиву адресовано державам-членам.

Вчинено у Брюсселі, 20 листопада 2006 року.

За Раду

Президент

J. KORKEAJA

ДОДАТОК
КОРЕЛЯЦІЙНА ТАБЛИЦЯ

Директива 92/3/Євратом	Ця Директива
Стаття 1	Стаття 1
Стаття 2	Стаття 5
Стаття 3	Перший пункт
Перше речення першого підпараграфа статті 4	Стаття 6(1)
Друге речення першого підпараграфа статті 4	Стаття 7(1)
Другий підпараграф статті 4	Стаття 17(1)
Третій підпараграф статті 4	немає
Стаття 5(1)	Стаття 6(2)
Стаття 5(2)	Стаття 10(4)
Перший підпараграф статті 6(1)	Стаття 9(1)
Другий підпараграф статті 6(1)	Стаття 17(1)
Стаття 6(2)	Стаття 9(3)
Стаття 6(3)	Другий підпараграф статті 9(1)
Стаття 6(4)	Стаття 9(2)
Перший підпараграф статті 7	Стаття 10(1)
Другий підпараграф статті 7	Стаття 17(1)
Третій підпараграф статті 7	Стаття 10(2)
Стаття 8	Стаття 17(5)
Перша частина речення статті 9(1)	Стаття 11(1)
Заклучна частина речення статті 9(1)	Стаття 17(1)
Перше речення статті 9(2)	Стаття 11(2)
Друге речення статті 9(2)	Стаття 11(3)
Стаття 10(1)	Стаття 13
Кінець першого речення статті 10(1)	Стаття 17(1)
Стаття 10(2)	Стаття 14
Стаття 10(3)	Стаття 13
Стаття 11	Стаття 16(1)
Стаття 12(1)	Стаття 15(1)
Стаття 12(2)	Стаття 15(3)
Стаття 12(3)	Стаття 10(2)
Стаття 12(4)	Стаття 17(1)
Стаття 12(5)	Перший підпараграф статті 15(4)
Стаття 12(6)	Другий підпараграф статті 15(4)

Директива 92/3/Євратом	Ця Директива
Стаття 13	Стаття 1(3)
Стаття 14	Стаття 2
Стаття 15(1)	Стаття 12(2)
Стаття 15(2)	Другий підпараграф статті 13(1)
Стаття 16	Стаття 9(4)
Стаття 17	Стаття 18
Стаття 18	Стаття 20
Стаття 19	Стаття 21
Стаття 20 (перший, другий та третій абзаци)	Стаття 17(1)
Четвертий абзац статті 20	Стаття 16(2)
П'ятий абзац статті 20	Стаття 20(2)
Стаття 21	Стаття 22
Стаття 22	Стаття 26
	Стаття 3(нова)
	Стаття 4(нова)
	Стаття 8(нова)
	Стаття 19(нова)
	Стаття 23(нова)
	Стаття 24(нова)
	Стаття 25(нова)